

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за храните

(Обн. ДВ. бр.90 от 15 Октомври 1999г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Ноември 2003г., изм. ДВ. бр.70 от 10 Август 2004г., изм. ДВ. бр.87 от 1 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.99 от 9 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., ... изм. ДВ. бр.92 от 17 Ноември 2017г.)

§1. В чл.14 се създава нова ал.4:

„(4) Българска агенция по безопасност на храните поддържа публичен национален регистър на сертификатите по чл.20, ал.3.”

§2. В чл. 20 се създава нова ал. 3, ал. 4, ал. 5 и ал. 6:

„(3) Не се разрешава пускането на пазара на храна, произведена извън територията на Република България, без сертификат издаден от официален контролен орган в държавата където е произведена храната, с който се удостоверява, че храната е със същото съдържание, състав и рецептура с тази, която се търгува на нейна територия. Сертификат се изисква за всяка храна, внесена отделно за търговски цели, независимо от нейното количество.

(4) Сертификат по ал. 3 е необходим и когато храни от една и съща марка се произвеждат едновременно на територията на Република България и извън нея. За водеща се приема страната, където е направена първата регистрация на марката.

(5) Когато марката по предходната алинея е регистрирана първо в Република България и след това в други държави сертификат не се изисква.

(6) Сертификат не се изисква за непреработени храни в естествено състояние, които са предназначени за пряка консумация, както и за такива, които не се продават под търговска марка или за които не се изисква технологична документация.

§3. В чл.20а, ал.1 след думата „безопасност” се добавя „или на чл. 20, ал. 3 и ал. 4.”.

§4. В чл.20б, т.1 след думата безопасност се добавя „или на чл. 20, ал. 3 и ал. 4.”.

§5. В чл.21а, ал.1 се създава нова т.3:

„3. изискват и съхраняват сертификата по чл.20, ал.3 и ал.4.”

§6. В чл.26, ал.1 се създава нова т.12:

„12. наличието и съхранението на сертификатите по чл.20, ал.3 и ал.4.”

§7. В чл.28, ал.2 след думата „документации” се добавя „както и на съответствието със сертификатите по чл.20, ал.3 и ал.4.”

§8. В чл.30а се създава нова ал.4 и ал.5:

„(4) Компетентните органи предприемат необходимите мерки за забрана на продажбата на храна или разпореждат изтеглянето и от пазара, когато се установи, че за нея няма

издаден сертификат по чл.20, ал.3 и ал.4 или издаденият не се съхранява, както и ако се установи, че храната не отговаря на посоченото в сертификата.”

§9. Създава се нов чл.44б:

„Чл. 44б. (1) Който търгува или внася в страната храни, за които няма сертификат по чл.20, ал.3 и ал.4 или за които се установи, че не отговарят на посоченото в сертификата, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - с глоба от 40 000 до 50 000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено от юридическо лице, едноличен търговец, или обединение на търговци се налага имуществена санкция в размер от 1 до 3 на сто от общия оборот на нарушителя за предходната финансова година, а при повторно и всяко следващо нарушение имуществената санкция е в размер от 5 до 10 на сто от общия оборот на нарушителя за предходната финансова година.

(3) В случай, че нарушителят по алинея 2 не е извършвал дейност през цялата предходна финансова година, имуществената санкция се определя върху дванадесетократния размер на оборота за последния месец, през който е извършвана дейност.

Заклучителни разпоредби

§10. Член 20, ал. 3 и ал. 4 влизат в сила в тримесечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

§11. Регистърът по чл. 14, ал. 4 се създава до шест месеца от влизането в сила на този закон..

§12. В шестмесечен срок от влизането в сила на този закон Българската агенция по безопасност на храните извършва пълна проверка на съответствието на сертификатите по чл. 20, ал. 4 с качеството на храните от една и съща марка, които се произвеждат и/или предлагат за продажба на територията на Република България и извън нея.

МОТИВИ

към Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за храните

Целта на промените в Закона за храните е да гарантира на българския потребител, че храната която консумира ще бъде идентична на храната в страната, в която тя е произведена. Законът се стреми да прекъсне порочната практика на т.н. „двойни стандарти“ при храните.

Въвеждането на изискване всяка една храна да бъде придружавана от сертификат издаден от контролния орган на държавата, в която храната е произведена ще гарантира еднаквото третиране на гражданите на Европейския съюз от гледна точка нелоялни търговски практики. Това предложение ще спомогне за утвърждаването на доверието на европейския потребител в качествата на храните, които се произвеждат от Европейския съюз.

Паралелно с това производителите на храни на територията на Република България, които произвеждат храни от една и съща марка, която се произвежда на територията и на друга страни, ще бъдат длъжни да произвеждат храната съгласно техническата документация на храната, чиято марка е регистрирана първа. Когато марката е регистрирана първо в Република България, а след това в други страни, сертификат няма да се изисква.

За да се гарантира превантивната дейност на закона глобите и имуществените санкции са завишени в максималния възможен размер.